

loven fastsat til 15 mill. kr. Selv når det tages i betragtning, at der ikke ydes garanti til kommuner som bygherrer (hovedsagelig ved alderdoms- og plejehjem), er denne ramme utilstrækkelig i forhold til de løbende ansøgninger, og rammen foreslås derfor forhøjet til 25 mill. kr.

Til § 47.

Den subsidiære adgang til at bevilge statslån er begrænset således, at de samlede årlige statslån sammenlagt med de statsgaranterede lån ikke må overstige 25 mill. kr.

Til § 49.

I medfør af 1958-loven kan der ydes driftstilskud til det i kap. VI omhandlede byggeri, bortset fra de i § 45, stk. 1, nr. 5, nævnte institutioner. I forbindelse med driftstilskudsordningens bortfald opstår derfor spørgsmålet om eventuel anden driftsstøtteordning, hvilket i givet fald mest praktisk kan ske i form af rentesikring.

For så vidt angår de i § 45, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte samlingslokaler for ungdommen samt fritids- og forsamlingslokaler m. v. ville bortfald af driftsstøtte efterlade et betydeligt savn hos de pågældende, og adgangen til at bevilge driftsstøtte er derfor foreslået bibeholdt. Projekternes antal og størrelse har hidtil været af relativt beskedent omfang.

Det synes derimod ikke påkrævet at bibeholde boliglovens driftsstøtte til de i § 45, stk. 1, nr. 3, omhandlede daginstitutioner m. v. Brugere af disse institutioner betaler et fast vederlag uafhængigt af driftstilskuddenes størrelse, og driftsunderskuddet betales af staten (socialministeriet) og kommunerne med henholdsvis $\frac{1}{7}$ og $\frac{2}{7}$. Bortfald af driftsstøtten vil derfor ikke få betydning for institutionernes beboere, men vil betyde en tilsvarende merudgift for socialministeriet og kommunerne.

I de i § 45, stk. 1, nr. 4, nævnte alderdoms- og plejehjem gør det samme sig gældende for så vidt angår de pensionærer, som har beskedne indtægter, og som alene betaler for deres ophold efter evne, uafhængigt af driftsudgifternes størrelse. Pensionærer, hvis årlige indtægter overstiger et vist mindstebeløb, betaler derimod for opholdet efter kostpris, og for disses vedkommende ville bortfald af driftsstøtten derfor få følelige virkninger.

§ 45, stk. 1, nr. 4, omhandler endvidere ikke alene alderdoms- og plejehjem, men også andre boliger, herunder lejligheder i traditionel forstand, for gamle, syge og svagelige. Visse boligbyggerier, som er ganske at ligestille med det almennyttige boligbyggeri, selv om de er opført af andre bygherrer end de i lovforslagets § 10 nævnte, har fået støtte

efter de tilsvarende regler i 1958-loven, og det ville føles urimeligt, om denne støtte ikke var af samme omfang som den, der ydes det almennyttige boligbyggeri.

Endelig bør nævnes de byggerier, hvor bygherrerne, de almennyttige boligselskaber eller andre, går ind for forskelligartede beboelseseenheder, såsom lejligheder i traditionel forstand, lejligheder med kollektive anlæg, plejehjem, sygeafdeling, inden for samme projekt. I det omfang et sådant projekt ikke kan få støtte efter de for boligbyggeri gældende regler, vil det være ønskeligt, at lignende støtte kan ydes i henhold til kap. VI. Manglende støttemulighed ville ellers kunne påvirke bygherren til at udelade de dele af byggeriet, som ikke kan opnå støtte.

Ud fra de anførte betragtninger er adgangen til at bevilge driftsstøtte til de i § 45, stk. 1, nr. 4, nævnte institutioner foreslået bibeholdt. En ikke uvæsentlig del af udgifterne til driftsstøtte til disse institutioner vil reducere kommunernes udgifter til institutionerne, og dermed statens (socialministeriets) udgifter til refusion til kommunerne.

Til de i § 45, stk. 1, nr. 5, nævnte institutioner bør der kunne ydes driftsstøtte, hvis byggeriet opfyldt boligformål uden at indeholde egentlige lejligheder, eller hvis det tjener som dagplejehjem.

Da brugerne af kap. VI-institutioner ikke omfattes af boligsikringsordningen, foreslås rentesikring til disse institutioner ydet fuldt ud i 6 år, og derefter nedsat rentesikring i 3 år. De for boligbyggeri i § 88 foreslåede bestemmelser om, at der ikke kan gives tilsagn om rentesikring ud over finansåret 1975-76, er ikke overført til kap. VI.

Den årlige ramme, inden for hvilken rentesikring kan ydes i henhold til kap. VI, er foreslået fastsat til byggeforetagender med en samlet anskaffelsesum på indtil 120 mill. kr., jfr. § 73 om anskaffelsessummernes beregning.

Til § 50.

De ved lov nr. 160 af 11. maj 1966 gennemførte bestemmelser om rentesikring af boligbyggeri fik ved lovens § 65 d i et vist omfang virkning for byggeri, hvortil der allerede var bevilget støtte. Bestemmelserne omfattede imidlertid kun beboelsesejendomme, der opføres af almennyttige boligforetagender, således at ganske tilsvarende byggeri, der opføres af andre sociale institutioner, ikke har kunnet opnå samme støtte.

Den foreslåede bestemmelse åbner adgang til bevilling af rentesikring til sådanne boligbyggerier, der har fået tilsagn om driftstilskud efter § 61 i 1958-loven. Kun ganske enkelte byggerier om-